

Джунь Й. В., д. ф.-м.н., професор (Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янука, м. Рівне)

ДАТИ СВІТОВИХ КАТАСТРОФ, ОТРИМАНІ МЕТОДОМ СКАНУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПОЛЯ, ТА ЇХ ПОРІВНЯННЯ З ГЕОЛОГІЧНИМИ ОЦІНКАМИ

***Анотація.** У статті використано методи теорії помилок та математичної статистики для наукової оцінки точності дат глобальних катастроф, опублікованих в книзі рівненських істориків В. Дем'янова і О. Андрєєва «Велич Дулібії Рось. Суренж (Тасмниці Волинської землі)». Ці дати наведено авторами в контексті вивчення цивілізаційних підйомів людства при побудові графіка накопичення інформаційної бази і отримані шляхом сканування інформаційного поля за допомогою резонансних антен-рамок, технічні параметри яких описані у книзі. Проскановані дати катастроф порівняно з датами катаклізмів, що отримані в радіо-вуглецевій лабораторії ПСКІІ ДСНЦ АН СРСР на основі матеріальних носіїв давнього вуглецю біологічного походження. При порівнянні дат катастроф використовувались реперні точки, отримані лабораторією, які мають найменші стандартні похибки. Показано, що в межах двократної статистичної похибки визначення, дати глобальних катастроф, знайдені скануванням інформаційного поля і радіо-вуглецевим методом, добре узгоджуються між собою.*

***Ключові слова:** глобальні катастрофи, світові катаклізм, інформаційне поле, радіовуглецеві лабораторії.*

***Аннотация.** В статье использованы методы теории ошибок и математической статистики для научной оценки точности дат глобальных катастроф, опубликованных в книге ровенских историков В. Демьянова и А. Андреева: «Величие Дулибии Рось. Суренж (Тайны Вольнской земли)». Эти даты приведены авторами в контексте изучения цивилизационных подъемов человечества при построении графика накопления информационной базы и полученные путем сканирования информационного поля с помощью резонансных антенн-рамок, технические параметры которых описаны в упомянутой книге. Просканированные даты катастроф сравнены с датами катаклизмов, которые полученные в радиоуглеродной лаборатории СВКНИИ ДВНЦ АН СССР на основе материальных носителей древнего углерода биологического происхождения. При сравнении дат катастроф использовались реперные точки, полученные лабораторией, которые имеют наименьшие стандартные погрешности. Показано, что в пределах двукратной статистической*

погрешности определения, даты глобальных катастроф, найденные сканированием информационного поля и радиоуглеродным методом, хорошо согласуются между собой.

Ключевые слова: глобальные катастрофы, мировые катаклизмы, информационное поле, радиоуглеродные лаборатории.

Annotation. *The methods of the error theory and mathematical statistics for the scientific estimation of the accuracy of the dates of three global catastrophes published in the book of the famous Rovno historians V. Demyanov and A. Andreev: «Velichie Dulibii Ros. Surenzh (The Mysteries of Volyn Land)» are used in the article. These dates which are given by the authors, are mentioned with the purpose to study the civilizational upswings of mankind in the construction of a graph of the accumulation of its information base and obtained unconventionally: by the operator's information field scanning with the help of resonant antennas-frames, technical parameters of which are described in the book. The scanned dates of the catastrophes were compared with the dates of the same cataclysms obtained in the radiocarbon laboratory of the All-Union Scientific Research Institute of the Academy of Sciences of the USSR on the basis of such material carriers of ancient carbon of biological origin. In the process of comparing the dates of catastrophes, the reference points obtained by the laboratory were used, that is, the dates that have the smallest standard errors. It is shown that within a two-fold statistical error of definition, the date of global catastrophes, found by scanning the information field and radiocarbon, are in good agreement with each other.*

Key words: global catastrophes, world cataclysms, information field, radiocarbon laboratory.

Знання історії земних цивілізацій і відомостей про ті загальнопланетарні катастрофи, які були причиною кінця їх існування, має не лише історичну, а, перш за все, потужну моральну складову. Нинішня історична наука фактично дезорієнтує людство, не вказуючи на основні чинники небезпек, які йому загрожують. Знання цих небезпек робить людство більш об'єднаним задля протистояння їм, менш пожадливім і менш меркантильним, тобто, більш духовним. Аналіз літературних джерел та історичних матеріалів засвідчує, що практична відсутність знань про грізні, небаченої сили планетарні катаклізми минулого, як і відмова від духовних надбань наших предків, – це дві найтрагічніші помилки, які можуть позбавити людство всякого майбутнього.

На магістральному шляху пізнання, по якому ми рухаємось у часі, наука – це лише одна нога нашого поступу, її велика сила у виміривальному експерименті. Її слабкість – в обмеженості і недосконалості засобів виміру: що не може бути виміряне, то не може бути пізнаним. Та не все може

бути виміряне. За межами наукової досяжності знаходяться методи пізнання, які не виражаються кількісно: інтуїція, яснобачення, прозріння, вміння читати інформаційні поля. Згадаємо про можливості і знання великого православного святого Серафима Саровського, чи католицького чудотворця Франциска Асізького. Скільки ще років має пройти, щоб наука могла дійти до того, що вони знали і могли. Тобто, другою правою ногою нашого поступу на шляху до Істини є вдосконалення нашого ества. Саме йому на шляху духовного вдосконалення відкриваються небачені горизонти Пізнання. Тобто, найдосконалішим «приладом» у пізнанні світу – є духовно досконала людина, бо саме їй відкриваються найвищі тасмниці Буття. Раніше, особливо в радянській науці, такі погляди вважались антинауковими, та часи нестримно міняються.

Аналіз робіт різних авторів свідчить про зростання нестримного наукового інтересу до вивчення феноменальних здібностей людини. Нині в США існує Інститут Едгара Кейсі, в Масачусетському технологічному університеті створена спілка алхіміків, а в такому розпліднику нобелівських лауреатів як Гарвардський університет студенти і викладачі складають плани занять за книю: «Тасмна доктрина» Е. П. Блаватської [1, с. 47]. В цьому сенсі важлива не сама доктрина, можливо і далека від правди, а зростаючий інтерес до феномена фантастичних можливостей людини і навіть до езотеричних знань, інтерес до яких на вітчизняних теренах вперше пробудили видатні вчені і письменники Іван Антонович Сфремов і Микола Феодосієвич Жиров [2].

Феноменальною в розумінні історії і небезпек, які загрожують людству, є захоплююча книга рівненських авторів Валентина Дем'янова і Олексія Андрєєва [3]. В цій книзі на с. 137 наведені дати трьох планетарних катаклізмів, отримані методом сканування інформаційного поля в тисячоліттях до н. е., а саме: 25–23, 17–16, 9–8. Проте, невіршеним питанням є оцінки надійності цих визначень.

Метою нашого дослідження є оцінка стандартних похибок дат планетарних катаклізмів, побудова для них довірчих інтервалів та порівняння їх з датами цих катастроф, визначених радіовуглецевим методом.

В результаті обчислення нами були отримані середні значення цих дат та їх стандартні похибки:

24 тис. р. до н. е. $\pm 0,99$;

16,5 тис. р. до н. е. $\pm 0,50$;

8,5 тис. р. до н. е. $\pm 0,50$.

З рівнем ризику $\alpha = 0,05$ 95% довірчі інтервали для цих значень можуть бути задані результатами з такими граничними похибками

$$\begin{aligned}
 &24 \text{ тис. р. до н. е. } \pm 1,94; \\
 &16,5 \text{ тис. р. до н. е. } \pm 0,98; \\
 &8,5 \text{ тис. р. до н. е. } \pm 0,998.
 \end{aligned} \tag{1}$$

Знаходимо довірчі інтервали, які покривають істинні дати цих грандіозних катаклізмів X_i ($i = 1, 2, 3$ – індекс катаклізму в оберненій шкалі часу).

З ймовірністю 0,95 маємо:

$$P(22,06 \leq X_3 < 25,94) = 0,95; \tag{2}$$

$$P(15,32 \leq X_2 < 17,48) = 0,95; \tag{3}$$

$$P(7,52 \leq X_1 < 9,48) = 0,95; \tag{4}$$

Тепер наведемо радіо-вуглецеві дати I і III потопів, визначені за деревиною берези (реперні точки) і II потопу з використанням двох зразків коренів трави в лабораторії ДСНЦ СРСР [4, с. 107]. За двома зразками коренів трави отримані такі результати: $13,5 \pm 0,05$; $15,85 \pm 0,11$. Середнє зважене \bar{x} з цих двох результатів є таким:

$$\bar{x} = x_i * \sigma_i^2 / \sum \sigma_i^{-2} = \frac{13.5 * 0.05^{-2} + 15.85 * 0.11^{-2}}{0.05^{-2} + 0.11^{-2}} = 13.90 \tag{5}$$

Стандартна похибка цього значення оцінюється по формулі [5, с. 109]:

$$\sigma_{\bar{x}} = \pm \sqrt{\frac{\sum \sigma_i^{-2} * \sigma_i^2}{(n-1) \sum \sigma_i^{-2}}} = \pm \sqrt{\frac{0.05^{-2} * (-0.4)^2 + 0.11^{-2} (1.95)^2}{0.05^{-2} + 0.11^{-2}}} = 0.784, \tag{6}$$

де ймовірна похибка результату $\sigma_i = x_i - \bar{x}$.

У підсумку маємо такі дати катастроф за даними лабораторії ДСНЦ АН СРСР та їх стандартні похибки:

$$1 \text{ потоп: } 9,315 \pm 0,050; \tag{7}$$

$$2 \text{ потоп: } 13,900 \pm 0,784; \tag{8}$$

$$3 \text{ потоп: } 24,820 \pm 0,200. \tag{9}$$

Рівненські сканувальники інформаційного поля нічого не могли знати про ці дати, а тим більше про похибки цих дат, оскільки вони були доступні лише автору.

Аналогічно формулам (2–4) знаходимо 95 % довірчі інтервали для істинних значень дат цих результатів (7–9):

$$P(24,428 \leq X_3 < 25,212) = 0,95; \quad (10)$$

$$P(12,371 \leq X_2 < 15,437) = 0,95; \quad (11)$$

$$P(8,335 \leq X_1 < 10,295) = 0,95. \quad (12)$$

Порівнюючи довірчі інтервали, отримані на основі сканувань інформаційного поля (2–4) і довірчі інтервали отримані на основі радіо-вуглецевих дат, можна зробити висновок, що інтервали (2) і (10), (4) і (12) перекриваються, а інтервали (3) і (11) мають кінці 15,52 і 15,437, які відрізняються на 8 років, тобто, практично співпадають. Перекриття, і в одному випадку фактичне злиття, довірчих інтервалів для двох методів, визначення дат планетарних катастроф скануванням інформаційного поля і радіо-вуглецевого методу, свідчить про гарну узгодженість методик. Різниця лише в тому, що радіо-вуглецевий метод вимагає високих експедиційних, бурильних і лабораторних затрат, в той час як метод сканування інформаційного поля потребує лише витрат на підготовку і пошук сканувальника.

Варто відмітити, що в роботі [4, с. 98] наводяться дати ще чотирьох всесвітніх катаклізмів великої сили. Уяву про їх потужність дають кам'яновугільні пласти, які утворені з деревини, вирваної з корінням і раптово законсервованої. Дослідники кримських засипаних ґрунтом і камінням пірамід з подивом виявили, що це каміння є походженням із Скандинавії, яке занесла в Крим через всю Україну, гігантська хвиля потопу. Наведемо дати ще чотирьох потопів в роках до н. е., які подані в [4, с. 98]:

IV потоп: 32,0 тис. р. до н. е.;

V потоп: $35,980 \pm 0,860$ тис. р. до н. е.;

VI потоп: 43,0 тис. р. до н. е.;

VII потоп: 48,0 тис. р. до н. е.

Інші дані, які свідчать про грандіозні катаклізми минулого є такими. Так Е. Кейсі в 1935 р. у сні повідомив, що Атлантида, яку населяла червоношкіра раса, пережила три катастрофи: 8,0 тис. р. до н. е.; 26 тис. р. до н. е. і 48 тис. р. до н. е. Як бачимо, Е. Кейсі не відмітив катастрофу, яка сталася 15 тис. р. до н. е., а всі інші близькі до наведених нами даних. Древньогрецький філософ Платон відносить загибель Атлантиди в результаті катаклізму на період пізніше 9600 р. до н. е.. Саме 9,5 тис. р. до н. е. почалось потепління «Ту Крікс» в Північній Америці [6] і став відступати альпійський льодовик «Шлірен» [7]. Кроманьйонська культура ориньяк в Західній Європі існувала в 24,5–11,5 тис. р. до н. е., тобто між третім і другим потопом [8; 9]. Послідовники інженера Гербіргера [9; 10], ґрунтуючись на розрахунках, пов'язаних з календарем на «Воротах

Сонця» в Тиагуанако (Болівія), прийшли до висновку, що падіння третичного Місяця мало місце 22 тис. р. назад, ця дата попадає якраз в інтервал (2), а не в інтервал (10). Польський астроном М. М. Каменський [11] на основі багаторічного вивчення орбітальної динаміки комети Галілея прийшов до висновку, що в 9541 р. до н. е. величезні фрагменти цієї комети впали на Землю. Відгуки світових катастроф особливо яскраво звучать в міфі про Рагнарока і загибель богів. Можна ще наводити дані про світові катастрофи із різномірних джерел, проте факт залишається фактом: різні джерела про світові катаклізми дивним чином вкладаються в наведені нами довірчі інтервали для катастроф, що отримані як методом сканування полів, так і науковими методами.

З проведеного дослідження можна зробити висновок, що дати світових катастроф визначені методом сканування інформаційного поля і їх радіо-вуглецеві дати добре погоджуються між собою в межах дії їх граничних похибок.

1. Жиров Н. Ф. Основные проблемы атлантологии / Н. Ф. Жиров. – М. : Вече. – 512 с.
2. Жиров Н. Ф. Атлантида / Н. Ф. Жиров. – М. : Мысль, 1964. – 431 с.
3. Дем'янов В. Велич Дулібії Рось. Суренж (Таємниці Волинської землі) / В. Дем'янов, О. Андреев. – К. : Поліграфкнига, 2006. – 264 с.
4. Вотяков А. А. Теоретическая география / А. А. Вотяков, А. А. Вотяков. – М., 1997. – 143 с.
5. Бугай П. Т. Теорія помилок і метод найменших квадратів / П. Т. Бугай // Вид. Львівського університету, 1960. – 367 с.
6. Серебряный Л. Р. К разработке абсолютной хронологической шкалы верхнего плейстоцена с помощью радиоуглеродного метода / Л. Р. Серебряный // Бюлл. комиссии по изучению четвертичного периода АН СССР. – 1960. – № 24. – С. 8–21.
7. Шнитников А. В. Изменчивость горного оледенения Евразии в поздней послеледниковую эпоху и её абсолютная хронология / А. В. Шнитников // Доклады АН СССР. – 1953. – № 90.
8. Карлов Н. Н. Возраст кроманьонского человека / Н. Н. Карлов // Природа. – 1960. – № 6. – С. 83.
9. Бобирь З. Захваченная планета / З. Бобирь // «Наука и жизнь». – 1962. – № 12. – С. 87–92.
10. Bellamy H. S. The calendar of Tiahuanaco / H. S. Bellamy, P. Allan. – London, 1956.
11. Kamienski M. The date of the submersion of Poseidoia. / M. Kamienski. – «Atlantic», London, 1956. – № 9. – С. 43–48.

Рецензент: д.ю.н., професор Колб О. Г.